

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

Num. 6219

Llei 3/2006 de 30 de març, de gestió d'emergències de les Illes Balears.

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulga la següent.

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, estableix a la seva disposició addicional cinquena que en el termini de dos anys, des de la seva entrada en vigor, el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de presentar al Parlament el projecte de llei corresponent sobre protecció civil a la nostra comunitat.

A més, és necessari complementar la Llei 2/1998, de 13 de març, per tal d'acostar-la a un nou model de gestió en matèria d'emergències a la nostra comunitat. No oblidem que des de la creació de la Direcció General d'Emergències, mitjançant el Decret 10/2003, de 4 de juliol, del president de les Illes Balears, de modificació del Decret 8/2003, de 30 de juny, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Vicepresidència i de les conselleries del Govern de les Illes Balears, la política de prevenció i de gestió integral de les emergències a la nostra comunitat s'ha convertit en una prioritat de primer ordre.

La present llei regula l'organització de la protecció civil de la comunitat autònoma davant situacions de greu risc col·lectiu, emergència, catàstrofe o calamitat extraordinàries, així com alguns aspectes de la gestió i atenció d'emergències ordinàries, en compliment del que disposa la disposició addicional cinquena de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació general d'emergències a les Illes Balears.

La protecció civil engloba el conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns i al medi ambient per qualsevol causa, quan l'amplitud i la gravetat dels seus efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública.

Per tant aquesta llei pretén fugir de la improvisació de l'única forma possible, mitjançant la planificació. La protecció civil és una competència concurrent entre l'Estat i les comunitats autònomes, com ha declarat el Tribunal Constitucional a les sentències 123/1984, de 18 de desembre, i 133/1990, de 19 de juliol, i que, a més, queda manifestat a l'article 2.1 de la Llei estatal 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, quan diu que 'la competència en matèria de protecció civil correspon a l'administració civil de l'Estat i en els termes establerts en aquesta llei a la resta d'administracions públiques'.

La competència de les comunitats autònomes en matèria de protecció civil només queda subordinada a la de l'Estat en els casos que l'interès general pugui estar en joc, i això es produeix, segons estableix l'article 1.2 de la Norma Bàsica de Protecció Civil, aprovada pel Reial Decret 407/1992, de 24 d'abril, en els supòsits d'estats d'alarma, excepció i setge, per una banda, i quan la calamitat o la catàstrofe siguin de caràcter supraterritorial (més d'una comunitat autònoma afectada) o siguin de tal magnitud que requereixin una direcció de caràcter nacional.

És obvi, per tant, que la comunitat autònoma de les Illes Balears té competències en matèria de protecció civil, especialment per a l'elaboració dels corresponents plans de prevenció de riscos i per a la coordinació i la direcció efectives dels procediments a què puguin donar lloc.

En aquest sentit, la Norma Bàsica de Protecció Civil estableix dues classes de plans de protecció civil: els plans territorials i els plans especials.

En compliment de les atribucions atorgades per la Norma Bàsica de Protecció Civil, el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears va aprovar, mitjançant el Decret 50/1998, de 8 de maig, el Pla Territorial de les Illes Balears en matèria de Protecció Civil (PLATERBAL).

La Norma Bàsica de Protecció Civil especifica que una sèrie de riscos que enumeren seran objecte de plans especials en aquells àmbits territorials que ho requereixin, i deixa la porta oberta perquè les comunitats autònomes elaborin, a més, els que considerin necessaris als seus respectius territoris.

A l'empara de l'article 6 del Reial Decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la Norma Bàsica de Protecció Civil, la comunitat autònoma de les Illes Balears ha elaborat plans especials per combatre els riscos d'incendis forestals, de transport de mercaderies perilloses, geològics i d'inundacions, a més d'altres que per les seves condicions inherents es consideren adequats.

La Llei Orgànica 2/1983, de 25 de febrer, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, seguint els principis apuntats de corresponsabilitat i col·laboració institucional, indispensables per a millorar les condicions de seguretat i de llibertat de tots els ciutadans de les Illes Balears i de l'important nombre de persones que ens visiten, a més d'atorgar la competència exclusiva a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de turisme, pesca i activitats recreatives en aigües interiors, i servei meteorològic (article 10, punts 11, 19 i 34), fa partícip als òrgans competents d'aquella en matèries directament relacionades amb la seguretat al territori de la nostra comunitat autònoma, com les competències executives atorgades per l'article 12, punts 4 i 16, de l'Estatut d'Autonomia en matèria de protecció civil i salvament marítim, així com d'altres no menys relacionades amb la protecció civil, com ara els títols competencials en matèria de protecció de persones i béns, espectacles públics, protecció del medi ambient, sanitat, agricultura, pesca, carreteres, ordenació del territori, etc.

II

Però la competència autonòmica en la matèria no s'inscriu només en l'emergència extraordinària o catastròfica, tradicional acceptió del terme 'protecció civil', sinó també en l'emergència ordinària, d'acord amb la nombrosa normativa estatal i autonòmica que atorga a la Conselleria d'Interior del Govern de les Illes Balears, mitjançant la Direcció General d'Emergències, les atribucions d'ordenació dels serveis d'urgències i d'emergències existents a la nostra comunitat autònoma (Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears); de coordinació de l'actuació d'aquests serveis d'emergències (Decret 76/1997, de 6 de juny, pel qual s'assignen funcions al Servei d'Emergència); de gestió integral d'urgències i d'emergències mitjançant l'atenció del telèfon únic europeu d'urgències i d'emergències '112' (Reial Decret 903/1997, de 16 de juny); de la direcció dels centres de gestió d'emergències (Llei 2/1998, de 13 de març); de la coordinació i la direcció efectives de les emergències derivades de riscos que siguin objecte de plans especials de protecció civil (Llei 14/1998, de 23 de desembre, de mesures tributàries); de la direcció de les urgències i emergències en què perillin la vida o la integritat física de qualsevol persona (Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències); etc.

Totes aquestes funcions, i d'altres com les enumerades a l'article 7 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, van ser els arguments que va emprar el legislador quan, a la disposició addicional cinquena d'aquesta mateixa norma, ordenà al Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears que, en el termini de dos anys comptadors des de l'entrada en vigor de l'esmentada llei d'ordenació d'emergències, presentés al Parlament el projecte de llei sobre protecció civil a les Illes Balears, ben entès que aquest terme queda més ben reflectit, a més de comprès, en l'expressió 'gestió d'emergències'.

El Decret 10/2003, de 4 de juliol, del president de les Illes Balears, de modificació del Decret 8/2003, de 30 de juny, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Vicepresidència i de les conselleries del Govern de les Illes Balears, crea la Direcció General d'Emergències, que s'adscriu a la Conselleria d'Interior. Aquest decret atorga una sèrie de funcions a l'esmentat òrgan directiu, concretament l'execució de totes les competències del Govern de les Illes Balears en matèria d'emergències, salvament marítim, meteorologia i protecció civil.

III

Aquesta llei s'integra d'un títol preliminar, cinc títols, sis disposicions addicionals, dues transitòries, una derogatòria i dues finals.

El títol preliminar estableix les disposicions generals, com ara l'objecte, l'àmbit d'aplicació i els principis informadors del sistema de protecció civil i gestió d'emergències a les Illes Balears.

El títol I, dividit en dos capítols, tracta sobre la gestió i la planificació en situacions d'emergència extraordinària, i concretament sobre els drets i els deures dels ciutadans (capítol I), així com les actuacions bàsiques de protecció civil per a la gestió d'emergències extraordinàries (capítol II).

El títol II complementa el que disposa la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació general d'emergències, respecte dels serveis d'emergències i de la gestió i l'atenció d'emergències, fent una menció detallada de les funcions específiques de la conselleria competent en la matèria.

El títol III, d'organització administrativa de la protecció civil, es distribueix en dos capítols per diferenciar les funcions en matèria de protecció civil i emergències del Govern de les Illes Balears, per una banda, i dels ens locals, per l'altra.

El títol IV estableix el règim sancionador derivat de les infraccions que es puguin deduir de l'incompliment d'aquesta llei o d'altres normes vinculades o referides a la matèria que ens ocupa.

Finalment, el títol V tracta sobre el fons de finançament.

Les disposicions addicionals pretenen fixar aspectes cabdals de la gestió eficaç de les emergències de caire més específic, com ara la definició dels mecanismes d'actuació de determinats serveis del sistema d'emergències de les Illes Balears, la resposta davant telefonades malicioses al 112, la definició del contingut específic que han de tenir les normes marc dels serveis de prevenció i d'extinció d'incendis i salvaments, l'autorització per transformar l'empresa pública denominada 'Gestió d'Emergències de les Illes Balears' en una entitat de dret públic capaç de realitzar, d'una manera eficaç i eficient, totes aquelles funcions relacionades amb la gestió integral d'emergències, i l'establiment d'una taxa per a la inscripció als registres que depenen de l'autoritat competent en matèria d'emergències.

TÍTOL PRELIMINAR DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

Objecte

1. La present llei té per finalitat establir i regular el sistema públic de gestió d'emergències i en especial el de protecció civil a la comunitat autònoma de les Illes Balears, a més de complementar la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències, i la resta de la normativa vigent en la matèria.

2. Aquest sistema comprèn l'actuació de les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears dirigida a protegir la integritat de la vida de les persones, els seus béns i el patrimoni col·lectiu i ambiental davant hipotètics danys a les situacions d'emergència, catàstrofe o calamitat.

3. Totes les persones majors d'edat que es trobin dins l'àmbit territorial de les Illes Balears participaran en l'esmentat sistema públic complint els seus deures i prestant la seva col·laboració en la forma i mitjançant els mecanismes prevists en aquesta llei i a la resta de l'ordenament jurídic vigent.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquesta llei s'entendrà per:

a) Catàstrofe: emergència desencadenada per l'acció de l'home, les forces de la naturalesa o circumstàncies tecnosociològiques on hi ha una gran destrucció de béns o afecció al patrimoni col·lectiu o ambiental i a les persones.

b) Calamitat: emergència que produeix un gran nombre de víctimes o afecta un col·lectiu nombros de persones.

c) Emergència: succés o accident que esdevé de forma imprevista i pot afectar la integritat física de les persones o els béns, individualment o col·lectivament, i que, en ocasions, arriba a constituir una catàstrofe o una calamitat.

d) Risc: eventualitat de producció d'una emergència, catàstrofe o calamitat.

e) Municipi turístic: aquell municipi en què el nombre de places hoteleres, afegit als aforaments autoritzats dels establiments que constitueixen la seva oferta turística complementària, és superior a la població inscrita al padró municipal corresponent.

f) Plans d'emergències: s'entenen com a plans d'emergències tant els plans territorials i especials de protecció civil, els plans d'autoprotecció definits a l'article 5 de la Llei 2/1998, de 13 de març, i regulats en el Decret 8/2004, de 23 de gener, els protocols operatius estàndards prevists a l'article 26 de la Llei 2/1998, de 13 de març, com també qualsevol altre procediment reglat previst a la normativa vigent per fer front a les emergències.

Article 3

Àmbit d'aplicació

Aquesta llei és d'aplicació a totes les situacions de risc, emergència, catàstrofe o calamitat que es produeixin en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears, sense perjudici de l'establert a la legislació estatal per a les situacions d'emergència declarades d'interès nacional.

Article 4

Actuació pública en matèria de gestió d'emergències

1. L'actuació de les administracions públiques a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de gestió d'emergències, ha de tenir com objectius fonamentals els següents:

a) La previsió dels riscos, així com la seva anàlisi objectiva i la seva identificació i localització en el territori.

b) La prevenció, entenent aquesta com el conjunt d'actuacions encami-

nades a disminuir i pal·liar les situacions de risc identificades, mitjançant la vigilància i l'autoprotecció, i la seva detecció immediata, amb l'adopció de mesures correctores i una adequada política inspectora i sancionadora.

c) La planificació de les respostes davant les situacions d'emergència, catàstrofe o calamitat, així com l'estructura de la coordinació, de les comunicacions, dels comandaments i dels controls dels distints òrgans i entitats que actuen en aquestes respostes. Les eines fonamentals seran els plans d'emergència.

d) Les actuacions per anul·lar les causes i pal·liar, corregir i minimitzar els efectes de les emergències, prestant socors als afectats.

e) El restabliment dels serveis essencials i l'elaboració de programes de recuperació de la normalitat, rehabilitació i reconstrucció de les zones afectades per una catàstrofe o calamitat i recuperació del teixit socioeconòmic i ambiental anteriorment existent, en els termes establerts en aquesta llei.

f) La formació de les persones que pertanyen als grups d'intervenció.

g) La informació als ciutadans i al personal d'aquelles empreses i institucions que puguin ser afectats per catàstrofes i calamitats.

h) L'elaboració de programes de conscienciació, sensibilització i autoprotecció general dels ciutadans, de les empreses i de les institucions sobre la necessitat d'avaluar i minimitzar els riscos.

2. Totes les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears hauran de participar activament en la consecució d'aquests objectius en la mesura de les seves competències i possibilitats, d'acord amb l'establert en els corresponents plans d'emergència, protocols operatius i plans d'autoprotecció.

3. Totes les actuacions de les administracions públiques de les Illes Balears han de ser orientades a la reducció del risc.

Article 5

Principis del Sistema Públic de Protecció Civil i Gestió d'Emergències

1. La gestió de les emergències i de la protecció civil a les Illes Balears es configura com un sistema integrat que s'inspira en els següents principis:

- Diligència, celeritat, proporcionalitat i eficàcia, mitjançant l'aplicació de mesures racionals, l'exigència dels deures dels ciutadans i el respecte als seus drets.

- Solidaritat, responsabilitat pública del manteniment del sistema, col·laboració, capacitat d'integració recíproca de plans i recursos, autoprotecció i lleialtat institucional per obtenir el màxim rendiment dels serveis i una coordinació eficient de les administracions que intervinguin o puguin intervenir en aquest tipus d'actuacions.

- Continuitat, planificació, coordinació i subsidiarietat.

2. Aquests principis regiran les relacions entre les administracions públiques i el sector privat.

3. Dins el sistema de protecció civil i de gestió d'emergències, el Govern de les Illes Balears, mitjançant la conselleria competent en matèria d'emergències, garantirà la disponibilitat permanent d'un sistema de gestió d'emergències a les Illes Balears integrat per tots els serveis d'urgències i d'emergències, públics i privats, existents a la comunitat autònoma de les Illes Balears, qualsevol sigui l'administració o l'entitat de pertinença.

El sistema serà coordinat i dirigit per l'òrgan competent de titularitat pública mitjançant el Sistema de Gestió d'Emergències SEIB-112.

TÍTOL I DE LA GESTIÓ I PLANIFICACIÓ EN SITUACIONS D'EMERGÈNCIA

Capítol I

Drets i deures dels ciutadans

Article 6

Dret a la informació

1. Els ciutadans tenen dret a ser informats dels riscos greus que els puguin afectar i de les mesures proposades per afrontar-los.

2. El dret d'informació determina l'obligació de les administracions públiques de les Illes Balears, als seus respectius àmbits competencials, de donar informació, de manera àmplia, precisa i eficaç, i impartir instruccions en grau suficient a les persones que es puguin veure afectades per situacions de risc greu sobre les mesures de seguretat que han d'adoptar i la conducta a seguir en casos d'emergència.

Article 7**Dret de participació i col·laboració**

1. Els ciutadans tenen dret a participar en l'elaboració dels plans d'emergència mitjançant la presentació de les al·legacions que considerin conuenients durant el període d'informació pública.

2. La col·laboració regular amb les administracions públiques competents en aquesta matèria es canalitzarà mitjançant les agrupacions de voluntaris de protecció civil o amb la col·laboració d'altres organismes que puguin actuar en l'àmbit de l'emergència.

Article 8**Deure de col·laboració**

1. Els ciutadans majors d'edat, així com les persones jurídiques i altres entitats o agrupacions, tinguin o no personalitat jurídica, tenen el deure de col·laborar, personalment i materialment, en les tasques de protecció civil, d'acord amb el que es preveu a la normativa d'aplicació i als plans d'emergència, si n'és el cas, d'acord amb les indicacions fetes i les ordres i instruccions emanades de les autoritats competents en matèria d'emergències en l'exercici de les seves funcions.

2. Així mateix, qualsevol ciutadà haurà d'alertar sobre circumstàncies o activitats que generin situacions de risc, bé mitjançant la comunicació al SEIB-112 o bé mitjançant la presentació de la corresponent informació o documentació justificatives davant l'autoritat competent en matèria d'emergències.

3. El deure de col·laboració s'estén als simulacres que organitzin les autoritats competents en matèria d'emergència.

Article 9**Deure de compliment dels requeriments, les ordres i les instruccions**

1. Les persones físiques i jurídiques i les entitats esmentades a l'article 8.1 són obligades a complir les ordres i a seguir les instruccions emanades de les autoritats competents en matèria d'emergències, una vegada activat un pla d'emergències.

2. Les ordres i instruccions, generals o particulars, dictades per les autoritats competents en matèria d'emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que impliquin mesures restrictives o limitatives de la llibertat o la mobilitat i les que imposin càrregues personals hauran de ser proporcionals a la situació d'emergència, només tindran eficàcia durant el temps estrictament necessari i s'adoptaran d'acord amb la normativa vigent.

3. Els titulars de les instal·lacions i activitats obligades a adoptar mesures d'autoprotecció o subjectes a altre tipus de plans d'emergència segons la normativa vigent en cada moment, hauran de garantir el compliment dels programes d'inspeccions fixats per l'òrgan administratiu competent en matèria d'ordenació d'emergències, així com notificar les modificacions que es realitzin a les esmentades mesures d'autoprotecció.

4. Les inspeccions esmentades al punt anterior podran ser realitzades per l'administració autònoma a través dels seus propis mitjans o a través de les entitats col·laboradores acreditades per l'òrgan administratiu competent en matèria d'emergències.

5. La conselleria competent en matèria d'emergències oferirà assessorament tècnic a les persones físiques i jurídiques i a les entitats o agrupacions obligades a adoptar mesures d'autoprotecció, a fi de facilitar el compliment del que s'assenyala als punts anteriors.

Article 10**Mesures d'emergència**

Les autoritats competents en matèria d'emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears, d'acord amb el seu abast competencial, podran acordar alguna de les següents mesures d'emergència per a la població:

- Evacuar, allunyar o dispersar amb caràcter preventiu les persones dels indrets de perill, inclòs el desallotjament total o parcial de poblacions.
- Recomanar o disposar el confinament, la permanència o l'alberg de persones als seus domicilis o en llocs segurs o zones de refugi.
- Restringir i controlar l'accés a zones de perill o zones d'intervenció.
- Limitar i condicionar l'ús de serveis públics i privats i el consum de béns.
- D'altres previstes en els plans d'emergència o que l'autoritat competent consideri necessàries en el cas concret, sota els principis de proporcionalitat a la situació d'emergència o necessitat i temporalitat de la mesura.

Article 11**Prestacions personals**

1. Un cop activat un pla d'emergència o en les situacions de risc o d'e-

mergència declarada, l'autoritat competent d'emergències podrà ordenar a les persones la prestació de serveis personals, d'acció o d'omissió, per fer front a la situació d'emergència de forma proporcionada.

2. Aquesta prestació personal és obligatòria, ha de ser proporcionada a la situació d'emergència i a la capacitat de cada persona i no dóna dret a indemnització, excepte en el supòsit de danys i/o lesions que sofreixin qualssevol dels béns i drets del prestador, de conformitat amb el sistema de responsabilitat patrimonial de les administracions públiques.

Article 12**Requisicions**

1. Una vegada activat un pla d'emergència o en les situacions de risc o d'emergència declarada, quan la naturalesa de la situació i de l'emergència ho fes necessari, l'autoritat competent en matèria d'emergències pot ordenar la destrucció, la requisició, la intervenció o l'ocupació temporal dels béns i drets necessaris per fer front a la situació d'emergència, d'acord amb l'establert a la legislació d'expropiació forçosa. Especialment, es pot ordenar l'ocupació d'allotjaments, locals, indústries i tota classe d'establiments i la requisició de combustible i altres energies, dels mitjans de transport terrestre, aquàtic o aeri i de tota classe d'equipament i maquinària.

2. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, afectades per les requisicions i mesures similars tindran dret a ser indemnitzades pels danys i perjudicis causats sota la tutela i disposicions de la legislació d'expropiació forçosa.

3. Les autoritats competents en matèria d'emergències podran concertar convenis amb les persones físiques o jurídiques i les entitats o associacions, a fi de preveure la posada en marxa dels seus mitjans en cas d'emergència.

Article 13**Mitjans de comunicació**

1. En les situacions de risc o d'emergència, els mitjans de comunicació social de titularitat pública o privada són obligats a col·laborar amb les autoritats competents en matèria d'emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. En aquestes situacions els mitjans de comunicació han de transmetre, emetre, publicar i difondre, de forma immediata, prioritària i destacada, la informació, els avisos, les ordres i les instruccions dirigits a la població que les esmentades autoritats dictin. En aquestes insercions s'identificarà l'autoritat d'emergències emissora del missatge.

Capítol II**Actuacions bàsiques de protecció civil per a la gestió d'emergències****Article 14****Enumeració**

Les actuacions bàsiques de protecció civil que han de realitzar les administracions públiques a les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències, són la previsió i la prevenció de les situacions de risc; la planificació de protecció civil; la intervenció, una vegada activats els plans de protecció civil; la rehabilitació, la restauració i la recuperació de la normalitat; i la informació i la formació de la població en general i del personal dels serveis públics i privats de protecció civil i d'autoprotecció.

Secció 1a**Previsió i prevenció de les situacions de risc****Article 15****Catàleg de riscos**

1. El Consell de Govern aprovarà reglamentàriament el catàleg de riscos de les Illes Balears, previs l'audiència dels consells insulars i dels municipis afectats, el tràmit d'informació pública i l'informe de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears.

2. En el catàleg s'inclouran totes aquelles situacions o activitats, naturals o derivades de l'acció de l'home, susceptibles de generar greus riscos per a la integritat de les persones, els béns i el patrimoni col·lectiu i ambiental en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3. Aquest catàleg formarà part del Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears (PLATERBAL).

Article 16**Mapes de risc**

1. El mapa de riscos de les Illes Balears s'integrarà dins el Pla de Protecció

Civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL) i determinarà la localització de cada risc concret. Estarà integrat pel conjunt de mapes de riscos subjectes a la planificació territorial i especial de protecció civil.

2. Els mapes de cada risc seran elaborats pels respectius òrgans competents en la matèria objecte del risc que els revisarà i actualitzarà periòdicament. L'òrgan competent els integrarà en el mapa previst a l'apartat anterior. L'aprovació del mapa, així com de les seves revisions i actualitzacions, correspon al Consell de Govern mitjançant decret, previ informe de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears.

3. Del mapa de riscos de les Illes Balears, així com de les seves revisions periòdiques, se n'informarà al Parlament de les Illes Balears.

Article 17

Xarxa d'informació i alarma autònoma

1. El Govern de les Illes Balears, mitjançant la conselleria competent en matèria d'emergències, establirà una xarxa d'informació i alarma de titularitat pública, destinada a la prevenció, la detecció i el seguiment de les situacions d'emergència. Els sistemes de control i d'alarma, públics o privats, que puguin existir al territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears es podran integrar funcionalment, d'acord amb el que estableixen els respectius plans d'emergència, en la xarxa autònoma, que, al mateix temps, formarà part de la plataforma integral del SEIB-112.

2. La localització de les instal·lacions d'informació i d'alarma serà realitzada per la conselleria competent en matèria d'emergències prèvia audiència de l'entitat local afectada, d'acord amb el que prevegi la resta d'instruments de planificació davant riscos específics al seu àmbit competencial. Una vegada determinada la seva localització, els instruments urbanístics de planejament municipal hauran d'incorporar les previsions de localització necessàries per a les instal·lacions d'informació i d'alarma.

3. Es declara la utilitat pública dels terrenys i dels béns necessaris per a l'establiment de les instal·lacions d'informació i d'alarma de protecció civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears, als efectes oportuns.

4. L'expropiació forçosa de béns i drets o la imposició de servituds per l'establiment de la xarxa d'informació i alarma automàtica, es regirà per la legislació general d'expropiació.

Article 18

Ordenació del territori i urbanisme

1. La legislació urbanística i d'ordenació del territori tindrà en compte tota l'activitat planificadora, recollida tant als plans territorials com als especials, establirà mesures de prevenció de riscos i de reducció de l'impacte d'eventuals catàstrofes i calamitats, i estarà obligada a respectar la normativa d'emergències.

2. Per tal motiu els instruments d'ordenació del territori i els urbanístics, abans de la seva aprovació definitiva, seran sotmesos a informe preceptiu de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears sobre els aspectes de protecció civil relacionats amb les situacions de greu risc col·lectiu que puguin provocar el model territorial adoptat en aquells.

3. Aquest informe serà vinculant en cas d'objecció expressa de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears, quan identifiqui greus problemes d'índole geotècnica, morfològica, hidrològica o qualsevol altre risc natural o riscos antròpics incompatibles o que desaconsellin un aprofitament urbanístic pels riscos per a la seguretat de les persones, els béns o el patrimoni col·lectiu o ambiental. Així mateix, tindrà el caràcter de vinculant respecte dels aspectes en què així es prevegi en les directrius bàsiques per a l'elaboració dels plans especials.

4. L'informe haurà de ser emès en el termini de dos mesos des de la remissió de l'instrument de planificació. Si dins l'esmentat termini la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears no hagués evacuat l'informe, s'entendrà que existeix declaració de conformitat amb el contingut de l'instrument d'ordenació territorial o urbanístic.

5. Les àrees de prevenció de riscos definides als plans territorials insulars hauran d'adaptar-se al contingut dels plans especials de protecció civil que aprovi el Govern de les Illes Balears.

Secció 2a Planificació de protecció civil

Article 19

Plans de protecció civil

1. Els plans de protecció civil estableixen el marc orgànic i funcional de les autoritats, dels òrgans i dels organismes, així com els mecanismes de mobilització dels mitjans materials i personals, tant públics com privats, necessaris per a la protecció de la integritat física de les persones, els béns i el patrimoni

col·lectiu i ambiental davant situacions d'emergència extraordinària (calamitat i catàstrofe definides a l'article 2).

2. Tots els plans han d'estar coordinats i integrats per a possibilitar una resposta eficaç del sistema de protecció civil davant les situacions de catàstrofe, calamitat, emergència o risc.

Article 20

Classes de plans

1. Els plans de protecció civil podran ser territorials i especials.

2. Els plans territorials s'elaboren per fer front a les emergències en general que puguin presentar-se en l'àmbit autòmic, insular, supramunicipal o municipal.

3. Els plans especials s'elaboren per fer front en l'àmbit autòmic a situacions d'emergència concretes, la naturalesa de les quals requereixi una metodologia tecnocientífica específica, bé per sectors d'activitat, bé per tipus d'emergència, bé per activitats concretes.

4. Els plans ajustaran la seva estructura i el seu contingut al disposat per la Llei de protecció civil, la norma bàsica de protecció civil, les directrius bàsiques estatals, el Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears (PLATERBAL), la Llei d'ordenació d'emergències de les Illes Balears, aquesta llei i la normativa de desenvolupament d'aquestes.

Article 21

Plans territorials

1. El Pla Territorial de Protecció Civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL) és l'instrument organitzatiu general de resposta a situacions de catàstrofe o calamitat a l'àmbit territorial de les Illes Balears.

2. El Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears, com a pla director, integrarà els distints plans territorials d'àmbit inferior i els especials.

3. Els consells insulars elaboraran, aprovaran i modificaran els plans territorials en el seu àmbit competencial.

4. Els municipis turístics, els de població superior a vint mil habitants i aquells municipis que puguin ser considerats d'especial risc per la seva situació geogràfica o per la seva activitat industrial segons el que fixi la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears, han de prestar el servei de protecció civil mitjançant l'aprovació i l'efectiva implantació dels respectius plans territorials municipals. Els municipis de població inferior a vint mil habitants aprovaran els seus propis plans d'emergència a l'àmbit territorial corresponent. Els municipis, quan els seus òrgans competents ho considerin oportú, podran aprovar plans territorials de forma mancomunada. Els municipis rebran, si així ho sol·liciten i sempre que quedi acreditada la manca de recursos per elaborar els plans territorials municipals, l'assessorament tècnic de la conselleria competent en matèria d'emergències per tal d'elaborar-los.

5. En aquells municipis, entitats supramunicipals i/o illes on no hi hagi un pla territorial homologat o les emergències no hi estiguin contemplades, la direcció i la coordinació efectives de les emergències podran ser exercides per l'administració competent d'àmbit territorial superior.

6. Els plans d'emergència d'àmbit municipal hauran de ser aprovats pels ajuntaments dins dels dotze mesos següents a l'aprovació de la present llei.

Article 22

Plans especials

1. Seran objecte de pla especial de protecció civil les situacions d'emergència provocades per inundacions, riscos sísmics, químics, incendis forestals i transports de mercaderies perilloses, d'acord amb les directrius bàsiques aprovades pel Govern central.

2. D'altra banda, seran objecte d'un pla especial totes aquelles situacions de risc considerades d'interès autòmic per la conselleria competent en matèria d'emergències.

3. Les illes i els municipis són obligats a incorporar als seus plans territorials les previsions dels plans especials en tot allò que els afecti. Aquests plans hauran d'adaptar-se en el termini d'un any al pla especial aprovat amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquells, sense perjudici d'aplicar, mentrestant, el disposat al pla especial.

4. La direcció i la coordinació efectives de les emergències derivades de riscos que siguin objecte de plans especials de protecció civil seran exercides per la conselleria competent en matèria d'emergències. Si bé, mitjançant el pla o l'instrument adequat a tal efecte, aquestes funcions seran exercides pels organismes o les persones que expressament es designin, tenint en compte la realitat pluriinsular de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

5. Els ajuntaments podran demanar al Govern de les Illes Balears la col·laboració i l'assessorament necessaris per la redacció dels seus plans d'emergència, i aquest serà obligat a prestar-los-hi.

Article 23**Assignació de recursos als plans**

1. Els plans de protecció civil aprovats per qualsevol administració pública podran incloure els recursos i serveis d'altres administracions si els propis resulten insuficients, segons els procediments i les condicions d'assignació establerts.

2. Es crearà el catàleg de recursos únic a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Aquest catàleg estarà format pels serveis que figurin en el Registre de Serveis d'Urgències i Emergències dependent de l'autoritat competent en matèria d'emergències, així com tots els recursos i serveis mobilitzables i disponibles en cas d'emergència.

3. Tant el catàleg de recursos com el registre esmentat al punt anterior es mantindran permanentment actualitzats, per la qual cosa l'òrgan competent podrà requerir informació a la resta d'òrgans del Govern de les Illes Balears i als seus organismes públics, a les entitats locals i als seus organismes autònoms, a la Delegació del Govern i d'altres organismes dependents de l'Administració de l'Estat amb recursos a les Illes Balears, així com a les empreses públiques i privades i, en general, a totes les entitats i els organismes implicats.

4. Les administracions públiques i les distintes entitats públiques o privades que disposen de recursos i de serveis susceptibles de ser assignats hauran d'establir les especificacions generals de les possibles assignacions i comunicar-les a l'òrgan competent.

5. L'assignació de recursos i de serveis a un pla de protecció civil suposa la seva adscripció funcional i temporal, en les condicions que es convinguin i que hi hauran de ser expressament indicades.

6. Els recursos i serveis incorporats a un pla de protecció civil quedaran assignats directament als plans d'àmbit superior en els quals s'integri.

7. Els recursos i serveis dels plans d'autoprotecció o d'altres instruments de planificació assimilats, quedaran assignats directament als plans d'àmbit superior en els quals s'integrin, sense comprometre la seguretat de les entitats objecte del pla d'autoprotecció.

Article 24**Elaboració dels plans**

1. Els plans territorials insulars, supramunicipals o municipals de protecció civil seran elaborats, respectivament, pels consells insulars i els ajuntaments, d'acord amb la legislació vigent.

2. Els plans insulars i els supramunicipals se sotmetran també a un tràmit d'audiència als municipis afectats, a més de ser sotmesos a un tràmit d'informació pública.

3. Els plans territorials i especials d'àmbit autonòmic seran elaborats de conformitat amb la normativa bàsica estatal i autonòmica per la conselleria competent en matèria d'emergències, en coordinació, si n'és el cas, amb l'òrgan competent en la matèria del risc i, sotmesos prèviament a informació pública, se sotmetran també a un tràmit d'audiència als consells insulars i municipis afectats.

Article 25**Contingut dels plans especials i territorials**

La conselleria competent en matèria d'emergències, per aconseguir una estructura homogènia, determinarà reglamentàriament l'estructura del contingut dels plans especials i territorials de protecció civil, que en tot cas inclouran:

- a) Les característiques del territori.
- b) L'anàlisi dels riscos presents.
- c) Les actuacions per fer front als riscos existents: mesures de prevenció i actuacions en cas d'emergències.
- d) La direcció del pla.
- e) Els mitjans i recursos disponibles.
- f) Les infraestructures operatives.
- g) Els nivells d'aplicació del pla.
- h) El procediment d'activació del pla.
- i) Les mesures d'informació i protecció de la població.
- j) Les mesures de rehabilitació dels serveis essencials.
- k) El programa de simulacres.
- l) La planificació per al manteniment, l'actualització i la revisió del pla.

Article 26**Aprovació dels plans. Publicació i publicitat**

1. Els plans municipals i supramunicipals seran aprovats provisionalment pel ple de l'ajuntament o dels ajuntaments corresponents, previ informe de la Junta Local de Protecció Civil. L'aprovació definitiva correspondrà igualment al ple o als plens de l'ajuntament o dels ajuntaments afectats, prèvia homologació per la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears (CEPIB).

2. Els plans insulars seran aprovats per l'òrgan competent del consell insular corresponent, prèvia homologació de la CEPIB.

3. Els plans esmentats en els dos punts anteriors no podran ser aplicats fins que no es produeixi la seva homologació, que haurà de ser efectuada per l'òrgan competent en el termini màxim de tres mesos a partir de la seva recepció per aquest òrgan.

4. Els plans que no siguin homologats s'hauran de modificar d'acord amb les observacions realitzades per la Comissió d'Emergències i Protecció, essent d'aplicació, mentrestant, el pla d'àmbit superior.

5. Els plans d'àmbit autonòmic seran aprovats per decret del Govern de les Illes Balears, previ informe de la CEPIB i homologació per part de la Comissió Nacional de Protecció Civil, excepte els que no estiguin regulats per la normativa bàsica estatal, que només necessitaran l'homologació de la CEPIB.

6. Els acords o decrets d'aprovació i de modificació dels plans especials i territorials de protecció civil seran publicats en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

7. Un exemplar complet de cada pla aprovat estarà a disposició de qualsevol persona, per a la seva consulta, a la seu de l'òrgan aprovatori, sense necessitat d'acreditar un interès determinat.

8. Un altre exemplar serà remès a la direcció general competent en matèria d'emergències.

9. En cas que els municipis o els consells obligats a elaborar els plans territorials no ho haguessin fet en el termini establert per l'autoritat competent, l'autoritat competent de la comunitat autònoma de les Illes Balears, previ requeriment segons disposa la normativa en matèria d'emergències, podrà adoptar les mesures materials, tècniques i jurídiques que consideri necessàries per fer front al risc o als riscos presents al seu territori.

Article 27**Adaptació i revisió dels plans de protecció civil**

1. L'alteració del contingut dels plans de protecció civil podrà dur-se a terme mitjançant l'adaptació d'algun o alguns dels elements que els integren o mitjançant la seva revisió global.

2. Els plans hauran de ser adaptats periòdicament a les circumstàncies concurrents en funció dels resultats obtinguts a les comprovacions i inspeccions periòdiques i els simulacres realitzats.

3. L'adaptació serà acordada, segons correspongui, pel conseller competent en matèria d'emergències, el president del consell insular o el batle en funció de l'àmbit territorial del pla, retent compte d'aquesta adaptació a l'òrgan que hagués aprovat el pla.

4. Els plans hauran de ser revisats almenys cada quatre anys, pel procediment establert per a la seva aprovació i homologació.

5. L'adaptació i revisió dels plans requerirà en tot cas la seva homologació per la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears o per la Comissió Nacional de Protecció Civil.

6. La revisió d'un pla territorial, en cas d'implicar modificacions, genera l'obligació d'adaptar tots els plans d'àmbit territorial inferior.

Article 28**Registre de plans de protecció civil**

1. El Registre de plans de protecció civil té com a finalitat la inscripció dels plans de protecció civil aprovats pel Govern de les Illes Balears i els homologats per la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears, així com les seves adaptacions i revisions.

2. Aquest registre té caràcter públic, s'adscriu a la direcció general competent en matèria d'emergències i haurà d'estar integrat a la plataforma tecnològica i informàtica del SEIB-112.

3. L'estructura i l'organització del Registre de plans de protecció civil es determinarà reglamentàriament mitjançant ordre del conseller competent en matèria d'emergències en el termini màxim de tres mesos des de la publicació d'aquesta llei.

**Secció 3a
Intervenció****Article 29****Fases d'activació**

1. Els plans d'emergència i de protecció civil contemplaran distints nivells d'activació en funció de la gravetat de l'emergència o del risc.

2. Cada pla haurà d'expressar les situacions que motivaran la seva activació.

Article 30**Activació dels plans de protecció civil**

1. Si es produeix una situació d'emergència o de risc de les contemplades en un pla territorial o especial, el director del pla declararà formalment l'activació del corresponent pla de protecció civil, en les fases adients, si la naturalesa del risc permet la seva gradació.

2. Una vegada activat el pla, si n'és el cas, han d'adoptar-se les mesures que s'hi estableixen, i en particular les següents:

a) La comunicació dels avisos pertinents, entre els quals figurarà la comunicació de l'activació del pla al SEIB-112 i a les autoritats del pla de protecció civil d'àmbit territorial superior.

b) La mobilització immediata dels diversos grups d'acció.

c) La constitució del centre de coordinació operativa del pla.

d) L'enllaç amb els centres de coordinació d'emergències i amb els llocs de comandament avançat.

e) L'avís a la població en la forma determinada en el pla o mitjançant els mitjans de comunicació social que determini el director del pla.

3. El director del pla podrà introduir les modificacions tàctiques que siguin necessàries en funció de les circumstàncies no previstes.

4. La mobilització dels recursos materials i personals s'ha d'adequar als principis d'immediateza de la resposta, proximitat al lloc de l'emergència, disponibilitat dels mitjans, professionalitat i especialització dels intervinents i complementarietat dels mitjans.

5. Si l'evolució de la situació ho fa aconsellable, l'autoritat del pla d'àmbit superior pot activar-lo per iniciativa pròpia o a petició de l'autoritat del pla de rang inferior.

6. L'activació d'un pla territorial o especial implicarà que les actuacions que s'hi prevegin seran d'obligat compliment per al personal dependent de les administracions territorials radicades a l'àmbit de les Illes Balears en els termes establerts en aquests plans.

7. El personal dependent de les administracions mobilitzat com a conseqüència de l'activació d'un pla de protecció civil tindrà dret a percebre les indemnitzacions i dietes que s'estableixin reglamentàriament per cada una d'aquestes administracions.

8. La desactivació d'un pla de protecció civil serà declarada formalment pel seu director, un cop superada totalment la situació d'emergència o de risc, que ho comunicarà al SEIB-112.

Secció 4a**Rehabilitació i recuperació****Article 31****Rehabilitació i restabliment dels serveis essencials**

1. Les administracions públiques, dins les seves competències, hauran de restablir els serveis essencials per a la comunitat afectats per una catàstrofe o calamitat.

2. El director del pla de protecció civil activat ha de disposar les mesures per al restabliment immediat a la comunitat dels serveis essencials afectats per la situació d'emergència.

3. Les empreses, públiques o privades, de serveis públics o de serveis d'interès general hauran de restablir pels seus propis mitjans els serveis que prestin i que hagin estat afectats per una catàstrofe o calamitat, informant-ne a l'autoritat competent en matèria d'emergències.

4. El restabliment dels serveis públics per a les empreses ha de produir-se per decisió del director del pla, especial o territorial, que podrà establir prioritats.

5. Les administracions públiques col·laboraran en les tasques de rehabilitació, restauració i retorn a la normalitat. Especialment, prestaran assistència als municipis per elaborar i executar els plans de recuperació que estableix l'article 32 de la present llei, així com per accedir a programes de recuperació estatals o d'altres administracions d'àmbit superior.

Article 32**Plans de recuperació**

1. El pla de protecció civil activat per fer front a una situació d'emergència contemplarà, si n'és el cas, un pla de recuperació de la normalitat en acabar-se la situació d'emergència, així com el procediment per a la seva elaboració.

2. El pla de recuperació de la normalitat tindrà, almenys, el següent contingut:

a) La identificació i l'avaluació dels danys i perjudicis ocasionats a les persones, als béns i al patrimoni públic i ambiental.

b) La previsió dels mitjans i recursos necessaris per a la reconstrucció de l'entorn econòmic i social.

c) Les mesures, ajudes i subvencions que atorgarà l'administració autora

del pla.

d) Les propostes de mesures i d'ajudes que correspon adoptar a altres administracions.

e) La creació d'una comissió de recuperació, integrada per un representant de cada administració que subscriu un conveni per a l'execució del pla de recuperació.

3. El pla de recuperació serà aprovat per l'òrgan competent de l'administració pública que l'elabori, excepte quan hi participin altres administracions, que serà aprovat per conveni.

4. Al conveni de recuperació podran adherir-s'hi persones físiques i jurídiques, públiques o privades.

5. Les administracions públiques, dins l'àmbit de les seves competències, poden decidir la contractació per via d'urgència, segons la legislació vigent, de les obres, dels serveis i dels subministres necessaris per a retornar la normalitat a la vida ciutadana.

6. En cas que l'elaboració del pla al qual fa referència el punt 1 d'aquest article sigui competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per garantir la celeritat en la tramitació i l'eficàcia en la consecució dels objectius fixats, les diverses conselleries del Govern de les Illes Balears que resultin afectades pel pla, hi adscriuran els recursos adequats, que romandran sota la dependència funcional de la conselleria competent en matèria d'emergències durant el temps estrictament necessari i, en qualsevol cas, fins que es declari l'acabament de l'emergència, d'acord amb els protocols específics que, donat el cas, s'estableixin.

Secció 5a**Informació i formació****Article 33****Sensibilització de la població**

1. El Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els municipis hauran de dur a terme les activitats que siguin necessàries per preparar la població davant situacions de greu risc col·lectiu, catàstrofes i calamitats, especialment mitjançant campanyes d'informació i divulgatives.

2. Totes les organitzacions, entitats i empreses públiques o privades susceptibles de generar situacions d'emergència com les descrites a l'apartat anterior són obligades a col·laborar amb les administracions públiques per a la realització de simulacres i d'altres activitats de preparació a la població.

3. Els promotors dels simulacres o de les campanyes informatives hauran de comunicar prèviament a l'autoritat competent en matèria d'emergències la realització d'aquestes activitats i les dades necessàries per al seu control.

4. Les autoritats d'emergències, en el seu àmbit competencial, poden preparar i realitzar simulacres. A les zones, els centres, els establiments i les instal·lacions afectats per riscos especials, s'han de fer proves i simulacres periòdics, d'acord amb les disposicions dels plans corresponents.

Article 34**Activitats formatives**

Als diferents cicles educatius dels centres escolars, dels centres de formació d'adults, de les institucions públiques i d'altres d'anàlogues serà obligatori programar activitats d'informació, formació, prevenció i divulgació en matèria d'emergències i, com a mínim anualment, s'haurà de fer un simulacre d'evacuació, d'acord amb les previsions del pla d'autoprotecció corresponent.

Article 35**Formació del personal d'emergències**

1. El personal dels serveis públics o privats d'urgències i d'emergències, el personal voluntari integrat en les agrupacions de voluntaris de protecció civil i el personal dels serveis d'autoprotecció de les empreses i de les entitats obligades a disposar de plans d'autoprotecció i d'altres procediments assimilats, hauran de rebre informació i formació específiques en matèria de gestió d'emergències.

2. Aquesta formació especialitzada es durà a terme per part de l'Escola Balear d'Administració Pública i per les entitats públiques o privades degudament acreditades, segons els criteris i les directrius acadèmiques i formatives establertes per l'autoritat competent en matèria d'emergències.

Article 36

El Govern de les Illes Balears promourà l'estudi científic i la investigació dels riscos que poden afectar la població, els béns, el patrimoni cultural i el medi ambient de les Illes Balears. Amb aquesta finalitat concertarà convenis i acordarà fórmules de col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears i altres

institucions relacionades amb la matèria.

Article 37

Homologacions

1. Totes les entitats, públiques i privades, que imparteixin o vulguin impartir activitats formatives relacionades amb les emergències i/o la protecció civil, hauran d'estar inscrites en el registre corresponent, adscrit a la direcció general competent en matèria d'emergències. Aquest registre es crearà, regularà i modificarà mitjançant ordre del conseller competent en matèria d'emergències.

2. Els certificats dels cursos, els seminaris, les jornades i les activitats formatives concedits per aquestes entitats hauran de ser homologats per l'Escola Balear d'Administració Pública, d'acord amb els criteris establerts a l'efecte per l'òrgan competent en matèria d'emergències perquè tinguin validesa dins l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

TÍTOL II

DELS SERVEIS D'EMERGÈNCIA I DE LA GESTIÓ I ATENCIÓ D'EMERGÈNCIES

Article 38

Serveis d'emergència

Són serveis d'emergència els definits al títol II de la Llei d'ordenació d'emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears, així com els que amb la mateixa finalitat pugui crear la conselleria competent en aquesta matèria.

Article 39

Funcions específiques de la conselleria competent en matèria d'emergències

1. Correspon a la conselleria competent en matèria d'emergències:

- a) Proposar les normes marc a les quals hauran d'ajustar-se els reglaments de cadascun dels serveis, amb la posterior aprovació del Consell de Govern.
- b) Promoure la realització d'estudis tècnics sobre riscos a les Illes Balears, que inclouran previsions, a les quals hauran d'adaptar-se els serveis, sobre característiques i desplegament dels parcs, de les bases o dels centres d'assistència, els seus mitjans i recursos.
- c) Propiciar l'homogeneïtzació dels distints serveis en referència als mitjans humans i materials i als recursos necessaris per a l'eficàcia de la seva comesa.
- d) Establir, en coordinació amb la conselleria competent en matèria de funció pública, els criteris de selecció, formació, promoció i mobilitat dels integrants dels serveis, segons el que disposi la legislació específica i la normativa de desenvolupament i tenint en compte el règim general dels funcionaris públics.
- e) Coordinar la formació, la capacitat i la promoció del personal juntament amb l'EBAP.
- f) Coordinar l'actuació dels diferents serveis. Si n'és el cas, requerir la intervenció fora del seu àmbit territorial i competencial.
- g) Instrumentar mesures de coordinació i assessorament a les entitats de les quals depenguin els serveis, en la mesura en què així ho sol·licitin.
- h) Promoure formes de col·laboració entre les administracions per a la prestació associada dels diferents serveis.
- i) Elaborar, en el termini d'un any des de la publicació d'aquesta llei, un pla director per a cada tipus de servei per garantir l'eficàcia i una millor prestació de la resposta en emergències.
- j) Acreditar i registrar els tècnics competents per a l'elaboració de plans d'emergència i protecció civil d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

k) En general, totes les competències atribuïdes al Govern de les Illes Balears en les matèries d'emergències, salvament marítim i protecció civil.

2. Per al desenvolupament de les funcions descrites a l'apartat anterior, la conselleria competent en matèria d'emergències i protecció civil establirà els mecanismes d'informació, col·laboració i coordinació amb les administracions públiques afectades, a través de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears.

3. Les normes marc a què es refereix el primer punt d'aquest article han de regular fonamentalment les matèries següents:

- a) La denominació de les diferents categories.
- b) L'estructura bàsica dels serveis.
- c) Les normes comunes de funcionament.
- d) Els criteris per a la selecció, la formació, la promoció i la mobilitat del personal.
- e) Els drets i deures professionals dels membres dels serveis d'emergències.
- f) El règim disciplinari específic.

Article 40

SEIB-112

1. El Sistema d'Emergències de les Illes Balears (SEIB-112) és un servei públic de caràcter essencial de la comunitat autònoma de les Illes Balears que, adscrit a la direcció general competent en matèria d'emergències, té com a finalitat la recepció de telefonades d'urgències i d'emergències i la seva gestió davant els serveis oportuns, així com la coordinació, l'aplicació i l'activació dels plans de protecció civil, d'emergències i els protocols operatius, d'acord amb el que disposa, entre d'altres, l'article 26 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears.

2. D'altra banda, la gestió i l'atenció de les telefonades d'urgència i d'emergències es durà a terme segons el que disposen el Reial Decret 903/1997, de 16 de juny que regula l'accés mitjançant xarxes de telecomunicacions al servei d'atenció de telefonades d'urgència a través del número telefònic únic d'emergències 112; així com la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears i la resta de normativa d'aplicació.

3. El Centre de Coordinació Operativa o el Centre de Coordinació Operativa Integrada (CECOP/CECOPI) es constituirà en el SEIB-112 quan així ho determini el pla de protecció civil activat. A més, el SEIB-112 exercirà les seves funcions com a centre de gestió i de coordinació dels serveis d'emergència i els equips d'intervenció quan s'activin els plans d'emergència o d'auto-protecció.

4. El SEIB-112 constitueix l'únic sistema de recepció i gestió de telefonades d'urgència i d'emergència en l'àmbit de les Illes Balears. Per aquest motiu i per assolir la necessària coordinació efectiva dels diferents serveis d'urgències i d'emergències, aquests hauran d'integrar els seus sistemes de gestió d'informació de la demanda en la plataforma tecnològica i de telecomunicacions del SEIB-112.

5. El SEIB-112 serà gestionat directament per la conselleria competent en matèria d'emergències.

TÍTOL III

ORGANITZACIÓ ADMINISTRATIVA DE LA PROTECCIÓ CIVIL

Capítol I

L'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears

Article 41

Consell de Govern de les Illes Balears

1. El Govern de les Illes Balears és l'òrgan superior de direcció i coordinació de les emergències i la protecció civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears. La protecció civil incumbeix solidàriament a totes les conselleries del Govern de les Illes Balears, les quals han de tenir en compte les necessitats de protecció civil en el seu àmbit d'actuació.

2. Són funcions del Govern de les Illes Balears:

- a) Aprovar el Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears (PLATERBAL) i els plans especials d'àmbit autonòmic.
- b) Aprovar les disposicions generals que s'elaborin en matèria d'emergències i de protecció civil en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
- c) Fixar les directrius generals de la política de prevenció i d'autoprotecció.
- d) La potestat sancionadora en els termes establerts a l'article 51 d'aquesta llei.

Article 42

Conselleria competent en matèria d'emergències

1. La conselleria competent en matèria d'emergències és l'òrgan responsable de la política general d'emergències, salvament marítim i protecció civil de la comunitat autònoma, de conformitat amb els objectius i les directrius superiors establerts pel Govern de les Illes Balears.

2. Aquestes competències i funcions seran exercides específicament per la direcció general que tenguí atribuïda la competència en matèria d'emergències, salvament marítim i protecció civil, la qual actuarà com a òrgan gestor d'aquestes funcions a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3. Són funcions d'aquests òrgans en matèria d'emergències, salvament marítim i protecció civil:

- a) Elaborar les disposicions de caràcter general en matèria d'emergències que hagin de ser elevades al Govern de les Illes Balears per a la seva aprovació, així com el seu desenvolupament i la seva execució.
- b) Elaborar el mapa de riscos, el catàleg de riscos i el catàleg de recursos mobilitzables a l'àmbit de la comunitat autònoma.
- c) Elaborar el Pla territorial de Protecció Civil de les Illes Balears (PLATERBAL).

d) Elaborar els plans especials, pels mitjans propis de l'administració o d'altres que es considerin més adequats, d'acord amb el que disposa l'article 24.3 d'aquesta llei.

e) Instar els òrgans competents a elaborar els plans territorials de protecció civil d'àmbit insular i municipal, segons el que disposa el Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears.

f) Desenvolupar i coordinar la política i els programes de prevenció i autoprotecció segons les directrius emanades del Govern de les Illes Balears.

g) Determinar els centres, els establiments, les empreses i les instal·lacions que per les seves circumstàncies han d'elaborar plans d'autoprotecció.

h) Crear i mantenir serveis propis d'intervenció en emergències, així com els sistemes de detecció, informació, comunicació, avís i alerta.

i) Sol·licitar dels òrgans competents el concurs de les Forces Armades en cas de catàstrofe o calamitat.

j) Exercir la superior direcció i la coordinació efectiva de les accions i dels mitjans d'execució dels plans de protecció civil quan així ho tinguin previst.

k) Disposar l'activació del Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears i exercir-ne la direcció única i la coordinació.

l) Exercir les funcions atribuïdes a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de salvament marítim.

m) Establir línies de cooperació en matèria de protecció civil amb l'Administració de l'Estat i amb altres comunitats autònomes.

n) La potestat sancionadora en els termes establerts a l'article 51 d'aquesta llei.

o) En general totes aquelles funcions en matèria d'emergències, salvament marítim i protecció civil, pròpies del Govern de les Illes Balears, no atribuïdes expressament a altres òrgans.

Article 43

Autoritats autonòmiques d'emergències

1. Són autoritats competents en matèria d'emergències d'aquesta llei:

- El Consell de Govern de les Illes Balears.
- El conseller competent en matèria d'emergències.
- El director general competent en matèria d'emergències.
- Els directors dels plans especials de protecció civil i del Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears.
- Els directors de la resta de plans territorials en el seu àmbit territorial.

2. Són agents de l'autoritat en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei i en l'exercici de les seves funcions sense perjudici de l'establert a la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació general d'emergències a les Illes Balears:

- Els caps de les prefectures orgàniques i els tècnics directors, adscrits a la direcció general competent en matèria d'emergències.
- El personal tècnic i els agents d'emergències dependents de l'administració institucional competent en matèria de gestió d'emergències.
- Els directors dels centres de gestió d'emergències adscrits al SEIB-112.
- Els caps dels llocs de comandament avançat i dels grups d'acció dels plans de protecció civil activats.

Article 44

Comissió d'Emergències i Protecció

La Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears és l'òrgan col·legiat de coordinació i cooperació de l'administració autonòmica en matèria d'emergències i de protecció civil.

Pel que fa al seu estatut jurídic, organització i funcions es tindrà en compte el que disposa la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències i la normativa de desenvolupament.

Capítol II Els ens locals

Article 45

Els municipis

1. Els municipis elaboren i executen la política de protecció civil dins l'àmbit de la seva competència, i els correspon:

- Promoure la creació d'una estructura municipal de protecció civil.
- Elaborar i aprovar el pla municipal de protecció civil.
- Recollir i transmetre dades rellevants per a la protecció civil.
- Elaborar el catàleg de recursos mobilitzables del pla municipal de protecció civil.
- Elaborar i executar programes municipals de previsió i de prevenció, promovent a tal fi campanyes de conscienciació i sensibilització de la població,

divulgant les mesures d'autoprotecció i realitzant pràctiques i simulacres de protecció civil.

f) Promoure la creació d'agrupacions locals de voluntaris.

g) La potestat sancionadora en els termes establerts a l'article 51 d'aquesta llei.

h) Qualsevol altres que li atribueixi la normativa vigent.

Correspon als municipis de més de vint mil habitants la creació, l'organització i el manteniment de serveis de prevenció i extinció d'incendis, d'acord amb el que disposa la legislació de règim local.

Article 46

Les illes

Correspon als consells insulars en matèria de protecció civil:

- Elaborar i aprovar el pla insular de protecció civil.
- Recollir i transmetre dades rellevants per a la protecció civil.
- Elaborar el catàleg de recursos mobilitzables del pla insular de protecció civil.
- Prestar ajuda, assistència i cooperació als municipis en matèria de protecció civil.
- Elaborar i executar programes insulars de prevenció, promovent a tal fi campanyes de conscienciació i sensibilització de la població, divulgant les mesures d'autoprotecció i col·laborar en la realització de pràctiques i simulacres de protecció civil.
- Assegurar la prestació integral i adient en la totalitat del territori insular dels serveis d'urgència, emergència i protecció civil, en el marc del que disposa el títol III de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local, i la resta de la normativa vigent relacionada amb la matèria.
- La potestat sancionadora en els termes establerts a l'article 51 d'aquesta llei.

TÍTOL IV INFRACCIONS I SANCIONS

Article 47

Infraccions molt greus

1. Són infraccions molt greus en matèria de protecció civil, emergències i autoprotecció, les conductes consistents a:

- No aprovar els plans d'emergències i autoprotecció preceptius o no sotmetre'ls, si s'escau, a l'aprovació de l'autoritat competent i a la posterior homologació de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears, en el termini legalment previst.
- No modificar, actualitzar ni revisar els plans d'emergències i autoprotecció en els supòsits necessaris.
- Impedir o obstaculitzar als serveis de l'òrgan competent en matèria d'emergències la inspecció dels recursos i serveis d'urgències i emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
- Impedir o obstaculitzar als serveis de l'òrgan competent en matèria d'emergències o a les entitats col·laboradores degudament acreditades la inspecció de les activitats i de les instal·lacions obligades a adoptar mesures d'autoprotecció o subjectes a altre tipus de planificació en matèria d'emergències o de protecció civil.
- Impedir la requisició i l'ocupació temporal dels béns, de les instal·lacions i dels mitjans ordenats per l'autoritat competent en matèria d'emergències i protecció civil.
- La negativa per part dels mitjans de comunicació social a transmetre els avisos, les instruccions i les informacions que ordenin les autoritats competents en matèria d'emergències i de protecció civil.
- No comunicar a les autoritats d'emergències i protecció civil, qui n'estigui obligat, les previsions i els incidents que puguin donar lloc a l'activació dels plans de protecció civil, així com no comunicar l'activació dels plans d'autoprotecció.
- No mobilitzar un recurs o servei inclòs a un pla de protecció civil activat o requerit per l'autoritat competent en matèria d'emergències i protecció civil o els seus agents delegats.
- Telefonar als telèfons d'emergència i urgència comunicant avisos falsos d'emergències que donin lloc a la mobilització de recursos.
- Demandar o intentar obtenir contraprestacions, donatius o recompenses econòmiques o materials per la prestació de serveis de protecció civil en els casos que la llei no ho permet.

2. Així mateix, tenen la consideració d'infraccions molt greus:

- La comissió en el termini d'un any de tres o més infraccions greus, amb sancions fermes en via administrativa.
- Les infraccions greus comeses durant la situació d'activació d'un pla

de protecció civil, emergències i autoprotecció que hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones o hagin augmentat la situació de greu risc col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o la calamitat.

Article 48

Infraccions greus

1. Són infraccions greus en matèria de protecció civil, emergències i autoprotecció les conductes consistents a:

a) Incomplir les instruccions o els requeriments de les autoritats d'emergències i protecció civil o dels seus agents competents en situacions d'activació d'un pla o d'una emergència declarada.

b) Incomplir per part dels centres, dels establiments i de les dependències, les obligacions derivades dels plans de protecció civil, així com no executar els plans i/o incomplir les mesures de seguretat i prevenció.

c) Negar-se a realitzar les prestacions personals ordenades per l'autoritat d'emergències i protecció civil competent en situacions d'activació d'un pla o no alertar sobre circumstàncies o activitats que generin situacions d'emergència no previstes als plans de protecció civil.

d) No respectar les mesures de prevenció i de reducció de l'impacte d'eventuals catàstrofes i calamitats, establertes a la legislació sectorial específica, i no adoptar-les activament, si fos obligat.

e) No acudir a l'ordre de mobilització les persones adscrites als serveis associats al pla i els membres de les agrupacions de voluntariat de protecció civil, excepte per causa justificada.

f) Denegar la informació necessària per a la planificació d'emergències i protecció civil, a requeriment de l'autoritat competent.

g) No realitzar les obres necessàries indicades pel director del pla per minimitzar o pal·liar els efectes de la catàstrofe o l'emergència esdevinguda.

h) No comunicar al Centre d'Emergències SEIB-112 l'activació d'un pla de protecció civil, emergències o autoprotecció.

i) No comunicar, per part dels directors dels plans d'autoprotecció, qualsevol circumstància o incidència que afecti la situació de risc coberta pel pla o l'operativitat dels recursos i serveis establerts per a combatre-la.

j) Obstaculitzar, sense arribar a impedir, la requisició i l'ocupació temporal dels béns, de les instal·lacions i dels mitjans ordenats per l'autoritat competent de protecció civil, així com obstaculitzar el compliment de les ordres i instruccions emanades de les autoritats de protecció civil en situacions d'activació de plans.

k) Fer telefonades al telèfon d'emergències i urgències comunicant avisos falsos d'emergències.

l) La realització d'inspeccions o d'altres actuacions materials relacionades amb emergències sense l'acreditació de l'òrgan competent del Govern de les Illes Balears quan aquesta acreditació sigui necessària.

m) L'expedició, per part dels tècnics competents per a l'elaboració de plans d'autoprotecció, plans de salvaments a platges i empreses col·laboradores en matèria d'emergències, de certificats, informes, actes o qualsevol altre document el contingut del qual no s'ajusti a la realitat dels fets.

n) La realització d'actuacions materials relacionades amb les inspeccions o l'expedició de certificats de forma incompleta per una insuficient constatació dels fets, per deficient aplicació de les normes tècniques o per la utilització d'equipaments o mecanismes inadequats per part de les empreses col·laboradores en matèria d'emergències.

o) L'incompliment dels procediments tècnics d'actuació establerts en els programes d'inspecció per l'òrgan competent en matèria d'emergències del Govern de les Illes Balears per part de les empreses col·laboradores en matèria d'emergències.

2. Així mateix, tenen la consideració d'infraccions greus:

a) Haver estat sancionat per la comissió de tres o més faltes lleus per resolució ferma en el període d'un any.

b) Les infraccions lleus comeses durant la situació d'activació d'un pla de protecció civil i que hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones o hagin augmentat la situació de greu risc col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o la calamitat.

Article 49

Infraccions lleus

Són infraccions lleus en matèria de protecció civil, emergències i autoprotecció les conductes consistents a:

a) Utilitzar inadecuadament per part dels voluntaris de protecció civil les insígnies i els distintius en els casos que no exerceixin les seves funcions.

b) Denegar als ciutadans la informació que requereixin sobre els riscos col·lectius prevists als plans i sobre les mesures adoptades de protecció civil.

c) No seguir o no respectar les mesures i instruccions disposades per l'autoritat d'emergències i protecció civil en els simulacres.

d) No realitzar els simulacres contemplats als diferents plans de protecció

civil, emergències i autoprotecció o normativa específica.

e) No acudir els membres dels serveis afectats als llocs respectius seguint l'ordre de mobilització en cas de simulacre, sense perjudici de la responsabilitat disciplinària, laboral o funcional que se'n derivi.

f) Denegar informació als ciutadans sobre aspectes de la planificació de protecció civil que els afectin de forma directa.

g) No comunicar les variacions que s'haguessin produït en les condicions d'acreditació i d'inscripció al registre corresponent per part de les empreses col·laboradores en matèria d'emergències o dels tècnics competents per a l'elaboració de plans d'autoprotecció i de plans de salvament a platges.

h) Incomplir la resta d'obligacions previstes en aquesta llei sempre que la conducta no sigui qualificada com a falta molt greu o greu.

Article 50

Sancions

1. Les infraccions molt greus se sancionen amb multa de 150.000 euros fins a 600.000 euros. A més, pot ser ordenada la clausura temporal del local, el centre o la instal·lació, o la suspensió temporal de les activitats de risc.

2. Les infraccions greus se sancionen amb multa de 6.001 fins a 150.000 euros.

3. Les infraccions lleus se sancionen amb multa de 500 euros fins a 6.000 euros.

4. Les infraccions greus i molt greus comeses per membres de les agrupacions de voluntaris de protecció civil són causa, a més, de l'expulsió de la respectiva agrupació i de la inhabilitació per formar part d'una altra.

Article 51

Competències sancionadores

1. La potestat sancionadora en la matèria objecte de la present llei correspon a l'administració de la comunitat autònoma.

2. Igualment, correspon als consells insulars i als municipis respecte de les infraccions relacionades amb les agrupacions insulars i municipals de voluntaris o amb els plans de protecció civil, d'acord amb l'àmbit dels plans afectats per la conducta constitutiva de la infracció.

3. La competència per imposar les sancions correspon:

a) Als alcaldes dels municipis de menys de vint mil habitants de dret, fins a un límit de 12.000 euros.

b) Als alcaldes dels municipis de més de vint mil habitants de dret i als presidents dels consells insulars fins a un límit de 60.000 euros.

c) Al director general competent en matèria d'emergències, fins a un límit de 150.000 euros.

d) Al conseller competent en matèria d'emergències, fins a un límit de 300.000 euros.

e) Al Consell de govern, fins a un límit de 600.000 euros.

4. En el supòsit en què un ajuntament o un consell insular i l'administració de la comunitat autònoma iniciïn la tramitació d'un expedient sancionador per tractar-se d'una de les infraccions a què fa referència el punt 2 d'aquest article, l'òrgan competent de la comunitat autònoma acordarà l'arxiu de les actuacions tan bon punt tenguí coneixement que l'ajuntament o el consell insular estan instruint el corresponent expedient sancionador. No obstant l'anterior, quan, com a resultat del tràmit d'informació reservada o una vegada iniciat l'expedient sancionador, es conclou que la sanció a imposar es superior a la que defineix la competència de l'alcalde o del president del consell insular en aplicació del punt 3 d'aquest article, el municipi o el consell insular ho hauran de comunicar a la direcció general competent en matèria d'emergències per tal que es continuï amb la seva instrucció i resolució per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

5. En cas que la comissió d'una infracció greu que hagi de ser sancionada per l'alcalde o pel president d'un consell insular, hagi causat un risc especial o bé alarma social, la potestat sancionadora podrà exercir-la el director general, el conseller competent en matèria d'emergències o el govern, bé a iniciativa pròpia, prèvia audiència de l'alcalde o del president del consell insular, bé a sol·licitud d'aquests.

6. La clausura temporal del centre o de la instal·lació i la suspensió temporal de l'activitat, únicament poden ser ordenades pel conseller competent en matèria d'emergències i pel Govern, a iniciativa pròpia o a instància del corresponent municipi o consell insular.

Article 52

Règim sancionador

1. Per a la imposició de les anteriors sancions se seguirà el procediment previst al Decret 14/1994, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el reglament del procediment a seguir per l'administració de la comunitat autònoma en l'exerci-

ci de la potestat sancionadora.

2. El termini màxim per a notificar la resolució del procediment sancionador és d'un any des de la data d'inici. Transcorregut el termini, s'acordarà la caducitat del procediment.

Article 53 **Prescripció**

1. Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys; les infraccions greus, als dos anys; i les infraccions lleus, a l'any.

2. Els mateixos terminis establerts a l'apartat anterior seran els aplicables a la prescripció de les sancions.

3. La prescripció de les infraccions i de les sancions s'apreciarà conforme al dispostat a l'article 132.2 i 3 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 54 **Responsabilitat**

1. Seran responsables de les infraccions previstes en la present llei totes aquelles persones físiques o jurídiques que haguessin participat en la comissió de les accions o omissions tipificades en aquesta llei. Seran per tant responsables aquells que haguessin comès directament o indirectament el fet infractor, així com aquells que haguessin impartit les instruccions o les ordres o haguessin facilitat els mitjans imprescindibles per cometre'l.

2. Els titulars dels establiments, les activitats o les indústries o de les respectives llicències, i els organitzadors o promotors d'espectacles públics i activitats recreatives, seran responsables de les infraccions administratives regulades a la present llei que es cometin en aquests llocs per aquells que intervinguin en l'espectacle o l'activitat i que estiguin sota la seva dependència, quan incompleixin l'obligació de prevenir la infracció vulnerant la normativa legal o reglamentària.

3. Els esmentats titulars i organitzadors o promotors seran així mateix responsables quan, per acció o omisió, permetin o tolerin la comissió d'aquestes infraccions per part del públic o dels usuaris. Es considerarà que hi ha hagut permissivitat o tolerància quan, sense risc propi o aliè i amb mitjans proporcionats a les circumstàncies, el responsable hagués pogut evitar la infracció.

TÍTOL V **FINANÇAMENT**

Article 55 **Fons de finançament**

1. Les actuacions realitzades per al desenvolupament i l'execució de la Llei d'emergències de les Illes Balears es finançaran mitjançant:

- Les dotacions previstes als pressupostos de la comunitat autònoma, dels consells insulars i dels municipis.
- Les corresponents taxes fixades a tal efecte.
- Qualsevol altre recurs financer ajustat a dret.

2. El Govern de les Illes Balears podrà fixar un gravamen aplicable a centres, establiments, empreses o instal·lacions susceptibles de generar especial risc.

3. L'esmentat gravamen tindrà com a única finalitat contribuir al finançament de les activitats de prevenció, planificació, gestió, informació i formació a què es refereix aquesta llei.

Disposició addicional primera **Sistema d'Emergències de les Illes Balears (SEIB-112)**

1. En les situacions d'emergència, catàstrofe, calamitat o risc, el personal sanitari i no sanitari dels serveis hospitalaris i extrahospitalaris d'urgència, sense perjudici de la seva dependència orgànica de l'autoritat sanitària, dependran funcionalment de l'autoritat d'emergències.

2. Per garantir la major rapidesa i eficàcia a les situacions al·ludides, els procediments operatius estàndard (SOP), fixats per la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, hauran d'estar perfectament establerts i integrats en la plataforma tecnològica del SEIB-112. Aquests procediments hauran d'estar sotmesos a un control de qualitat permanent.

Disposició addicional segona **Grups d'ajuda als desastres (GAD)**

La conselleria competent en matèria d'emergències crearà en el termini d'un any l'agrupació de voluntaris de les Illes Balears.

Aquesta agrupació estarà formada per persones altament qualificades en

matèria d'emergències que actuaran sota la denominació de GAD, dependents de la direcció general competent en matèria d'emergències.

A més d'actuar en casos de greu risc col·lectiu, catàstrofe i calamitat, quan sigui requerida per l'autoritat competent, aquesta agrupació estarà especialment preparada i formada per constituir-se com una unitat d'intervenció ràpida en casos de grans emergències desencadenades a altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol i a altres països del món, amb la condició que sigui prèviament requerida per les autoritats competents en cada cas.

Disposició addicional tercera **Telefonades al 112**

En el termini d'un any des de la publicació d'aquesta llei, el Consell de Govern de les Illes Balears elaborarà un decret mitjançant el qual s'aprovarà el reglament de funcionament del SEIB-112. Aquest reglament regularà entre altres, els següents aspectes:

- El tractament de les telefonades al telèfon únic europeu 112.
- L'establiment de convenis de col·laboració o acords amb entitats, públiques o privades, i operadors de telefonia per a l'adopció de mesures respecte dels números telefònics des dels quals es produeixin telefonades reiterades amb avisos falsos o maliciosos.
- La gestió i la conservació de la informació obtinguda mitjançant qualsevol telefonada d'urgència o d'emergència, així com la provinent d'actuacions realitzades en compliment de les funcions assignades als centres de gestió d'emergències.
- La protecció de les dades personals davant qualsevol intromissió il·legítima.
- La garantia de la confidencialitat de les comunicacions i dels drets i deures prevists a la legislació de protecció de dades personals.

Disposició addicional quarta **Serveis de prevenció i d'extinció d'incendis i salvament**

1. Correspon al Govern de les Illes Balears, mitjançant la conselleria competent en matèria d'emergències, impulsar les accions necessàries perquè tot el territori de la comunitat autònoma disposi d'un servei integral i homogeni de prevenció i d'extinció d'incendis i salvament, amb les prestacions humanes i materials adequades i els índexs similars d'eficàcia i d'eficiència a qualsevol indret de les Illes Balears, d'acord amb les dotacions mínimes i estàndards de qualitat que es determinin.

2. Per aconseguir l'objectiu fixat a l'apartat anterior, l'autoritat competent en matèria d'emergències podrà impulsar la creació d'un ens públic que, en matèria d'emergències, integri els municipis de les Illes Balears, els consells insulars i l'administració autònoma o altres figures administratives similars o adequades als fins perseguits. Aquest ens o figura similar, a més dels serveis de prevenció i d'extinció d'incendis i salvament, podrà estar integrat d'altres serveis d'emergència dels que regula la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears. La integració dels serveis abans esmentats dependents de l'administració autònoma es realitzarà mitjançant decret del Consell de Govern, sense perjudici de les atribucions del president de les Illes Balears establertes a l'article 11 c) de la Llei 4/2001, de 14 de març, del govern.

3. En el termini màxim d'un any des de l'aprovació de la present llei, el Govern de les Illes Balears, a proposta de la conselleria competent en matèria d'emergències, haurà d'haver aprovat unes normes marc segons l'establert a l'article 37 de la llei present.

4. En qualsevol cas, el Govern de les Illes Balears podrà constituir serveis especialitzats de bombers per atendre situacions d'emergències específiques que requereixen tècniques d'intervenció altament qualificades. Aquestes unitats serien transferides, si pertoca, a l'ens públic esmentat al punt 2 d'aquesta disposició addicional.

Disposició addicional cinquena **Agència d'emergències**

S'autoritza el Govern de les Illes Balears per crear una empresa pública de les tipificades com a entitat de dret públic que ha de sotmetre la seva actuació a l'ordenament jurídic privat, previstes a l'article 1.b)1 de la Llei 3/1989, de 29 de març, amb la finalitat de gestionar els centres de gestió d'emergències de les Illes Balears i realitzar totes aquelles funcions relacionades amb la gestió integral d'emergències, salvament marítim i protecció civil a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma que li siguin assignades per la conselleria competent en aquestes matèries.

Disposició addicional sisena **Taxa per a la inscripció als registres dependents de l'autoritat competent en matèria d'emergències**

1. Es crea la taxa per a la inscripció als registres dependents de l'autoritat competent en matèria d'emergències.
2. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la inscripció als registres dependents de l'autoritat competent en matèria d'emergències.
3. Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin la inscripció en els registres esmentats a l'apartat anterior.
4. La quantia de la taxa serà de 30,02 euros, que serà actualitzada en funció de la variació de l'índex de preus al consum (IPC).
5. La taxa es meritirà en el moment en què se sol·licita la inscripció al registre.
6. La normativa reguladora de cada registre podrà fixar, si s'escau, els supòsits d'exempcions del pagament de la taxa.

Disposició transitòria primera

S'estableix un termini màxim d'un any perquè tots i cadascun dels organismes i de les entitats afectats pel dispostat a l'article 40.4 d'aquesta llei, s'adaptin al seu contingut.

Disposició transitòria segona

En el termini màxim de dos d'anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei el Govern de les Illes Balears aprovarà un text refós de la normativa autonòmica en matèria d'emergències.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions de categoria igual o inferior a aquesta llei que s'hi oposin.

Disposició final primera

S'autoritza el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'aplicació d'aquesta llei.

Disposició final segona

Aquesta llei entra en vigor un mes després de la seva publicació al Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Per tant, orden que tots els ciutadans guardin aquesta llei que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

Palma, trenta de març de dos mil sis

EL PRESIDENT
Jaume Matas Palou

El Conseller d'Interior
José Mª Rodríguez Barberá

— o —

Num. 6221

Llei 4/2006 de 30 de març, d'educació i formació permanents de persones adultes de les Illes Balears.

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent.

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 15.1 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei Orgànica 2/1983, de 25 de febrer, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atribueix a la comunitat autònoma de les Illes Balears la competència de desenvolupament legislatiu i executiu de l'ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats, d'acord amb el dret a l'educació que tots els ciutadans tenen, segons l'establert a l'arti-

cle 27 de la Constitució Espanyola i a les lleis orgàniques que el desenvolupen.

La Llei Orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, estableix, a l'article 2, que un dels principis bàsics del sistema educatiu és el de l'educació permanent i determina com a compromís del sistema la necessitat de 'facilitar a les persones adultes llur incorporació als diferents ensenyaments'.

La Llei Orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació, estableix a l'article 7.6 que 'el sistema educatiu garantirà que les persones adultes puguin adquirir, actualitzar, completar o ampliar llurs coneixements i aptituds per al desenvolupament personal i professional'. Endemés, la Llei dedica el títol III a l'educació de les persones adultes i especifica a l'article 52.1 que les administracions educatives col·laboraran amb la resta d'administracions públiques amb competències en la formació de persones adultes i, en especial, amb l'administració laboral.

També s'especifica a l'apartat tercer del mateix article de la mencionada llei, que en l'àmbit dels ensenyaments per a les persones adultes, les administracions públiques atendran preferentment aquelles persones que, per diferents raons, no hagin pogut completar l'ensenyament bàsic.

Donada aquesta necessitat i seguit el tràmit d'informació pública, aquesta llei s'ha redactada d'acord amb l'informe del Consell Escolar de les Illes Balears aprovat per unanimitat dia 3 de juny del 2005.

II

La UNESCO, en l'Informe de la Comissió Internacional sobre l'Educació per al segle XXI (1996), refermava l'educació com a instrument indispensable 'perquè la humanitat pugui progressar vers els seus ideals de pau, llibertat i justícia social', i presentava l'educació al llarg de tota la vida com una de les claus d'accés al segle XXI.

El concepte i la necessitat d'educació al llarg de tota la vida són definits a la Cinquena conferència internacional d'educació de les persones adultes d'Hamburg del 1997, que la conceptualitza com a conseqüència d'una ciutadania activa i una condició per a la participació en societat. És un concepte totalment útil per fomentar el desenvolupament ecològicament sostenible; per promoure la democràcia, la justícia i la igualtat entre dones i homes; per al desenvolupament científic, econòmic i social; per construir un món on els conflictes violents siguin substituïts pel diàleg; per assolir una cultura de pau basada en la justícia.

En el Consell Europeu celebrat a Lisboa el març del 2000, es va establir la necessitat de l'aprenentatge al llarg de tota la vida com una garantia per a l'adequat desenvolupament d'una societat i economia basades en el coneixement. Es va proposar als estats membres, al Consell i a la Comissió Europea, en llurs àmbits de competència, el foment d'estratègies coherents i mesures pràctiques per a l'aprenentatge permanent per a tots. Aquest aprenentatge s'ha d'oferir a Europa en les mateixes condicions d'igualtat a tots els seus ciutadans perquè aquests puguin participar activament en la seva construcció i en les transformacions polítiques, socials i econòmiques que això implica. La Unió Europea es va donar un termini de deu anys per convertir-se en l'economia del coneixement més competitiva i dinàmica del món, capaç d'un creixement econòmic sostenible amb més i millors llocs de treball i una major cohesió social. L'aprenentatge permanent és un element central d'aquesta estratègia, fonamental no només per a la competitivitat i l'ocupació, sinó també per a la inclusió social, la ciutadania activa i el desenvolupament personal.

El text aprovat pel Fòrum Mundial de l'Educació, organitzat per la UNESCO a Dakar durant l'abril del 2000, considera que l'educació és un dret humà fonamental i un mitjà indispensable per participar en els sistemes econòmics i socials del segle XXI. Inclou com un dels seus sis objectius l'accés general de les persones adultes a una educació bàsica i contínua.

Després d'adoptar la Comissió Europea, el 21 de novembre del 2001, la Comunicació 'Fer realitat un espai europeu de l'aprenentatge permanent', l'aprenentatge permanent s'ha convertit en el principi guia de les polítiques d'educació i formació. Aquest document demana la creació d'un espai europeu de l'aprenentatge permanent, els objectius del qual són capacitar els ciutadans perquè es puguin moure lliurement en entorns d'aprenentatge, treball, regions i països diferents, potenciant al màxim els seus coneixements i aptituds. S'estableixen estratègies coherents i globals d'aprenentatge permanent i prioritats d'actuació.

El Consell de la Unió Europea va adoptar el juny del 2002 una resolució sobre l'aprenentatge permanent i va donar suport a la Comunicació de la Comissió Europea de novembre del 2001.

III

L'educació permanent comprèn tant activitats destinades a la formació personal, cívica i social de la persona com d'altres orientades a l'ocupació, i té lloc en una varietat d'entorns dins i fora dels sistemes d'educació i formació formals. És necessari promoure l'adquisició de les capacitats bàsiques i incre-